

Drago Ivanuša o potovanju skozi čas

“V umetnosti leta ne štejejo”

Luč sveta je na odru Mestnega gledališča Ljubljanskega ugledal muzikal, glasbena drama Orlando, ki je nastala po motivih istoimenskega romana slovite angleške pisateljice Virginie Woolf. Kot avtor priredbe in glasbe se je izkazal Drago Ivanuša, ki se je med potovanjem v času ukvarjal s številnimi vprašanji, predvsem vprašanjem identitete.

► V nedavnem intervjuju mi je igralec Matic Lukšič, ki nastopa v vlogi Orlando, zaupal, da je zadovoljen z vajinim tesnim sodelovanjem. Kako pa sami gledate na igralski podmladek, mlado generacijo, ki si utira pot na odrske deske?

Nekatere izmed njih močno občudujem, saj so izjemno nadarjeni. Med njimi je brez dvoma Matic, s katerim sva odlično sodelovala, saj je pokazal veliko zanimanja za vsebino in posebno glasbeno govorico, ki sva jo želela prikazati. Odločila sva se namreč, da bova vse skupaj naredila malo po svoje.

► Kakšna je po vašem mne-

nju razlika med vašo in njegovo generacijo?

Opažam, da nadarjeni, občutljivi in pozorni ljudje nimajo težav s sodelovanjem z drugimi generacijami. Ko sem bil sam še mlad, sem imel nekaj starejših prijateljev. Režiser Dušan Jovanović, s katerim sem ogromno sodeloval, je tako kar 30 let starejši od mene. Pri teh stvareh to res ni bil ključen faktor. V umetnosti leta ne štejejo.

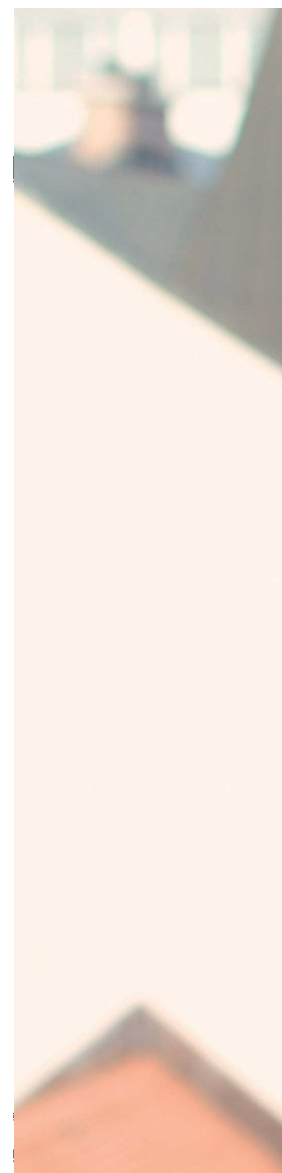
► Pa vendar, vi imate neka druga znanja kot morda mlajši in obratno.

Absolutno! Vendar pa se lahko mi, ki smo odraščali v nekem drugem času od generacij,

ki prihajajo, marsikaj naučimo o svetu, v katerem živimo. Napak je zavračati mlade ali pa jih imeti za nekredibilne. Vsak opazuje svet s svojega stališča, če prisluhujemo drugim, se tako lahko marsikaj naučimo. Seveda to izmenjavanje znanja poteka v obeh smereh, tudi mlajši se lahko kaj naučijo od bolj izkušenih generacij.

► Se strinjate, da svet stoji na mladih?

S to dokaj oguljeno frazo se ne bi povsem strinjal. Mladi sami po sebi niso v neki prednosti le zaradi svoje starosti. To ne pomeni nujno nekaj dobrega. Po eni strani imamo tako Matica in nekatere pred-

Drago v družbi piarovke MGL Simone Belle ter ravnateljice in umetniške vodje Mestnega gledališča Ljubljanskega Barbare Heing Samobor

stavnike njegove generacije, ki so občutljivi, dojemljivi, po drugi strani pa imajo spet drugi številne slabosti. Vse od pomanjkanja empatije ... To je posledica sveta, v katerem živimo. Ne valim krivde na mlade. Ni pa res, da imaš, če si mlad, vedno prav. Svet stoji na vseh, na mladih, starih ... Svet bi moral stati na pametnih ljudeh, ne glede na starost.

► V romanu glavni junak potuje skozi čas, tudi v muzikalu se srečuje z različnimi časovnimi obdobji in liki. Ste si tudi sami kot otrok kdaj želeli uporabiti časovni stroj?

Sam se lahko spet naučim neke zaletavosti, mladostniškega poguma, ki ga z zrelostjo človek izgubi.

Seveda, sanjal sem, da bi se preselil v stari Egipt. To obdobje, civilizacija sta me v otroških sanjah najbolj privlačila. Potovanje skozi čas v Orlando je zgolj delček celote, pisateljica Virginia Woolf ga uporabi, da opazuje, kaj se dogaja z bitjem v različnih družbenih obdobjih.

► **Koga iz zgodovine pa bi najraje povabili na kavo?**

Hm, ne vem. Morda bi izbral Shakespearja. Bil je eden izmed teh, ki potujejo skozi čas. Glede na to, kako stvari, ki jih je napisal takrat, odmevajo še danes ... Mislim, da bi

bil zelo zanimiv sogovornik. Povedal bi mu lahko, kaj vse se je vmes zgodilo, kako ga beremo, pa o priljubljenosti Hamleta ... Po mojem je bil kar zabaven tip! Ne bi se dobil s kakšnim dolgočasnim politikom. Z veseljem bi šel na kavo tudi z Mozartom, ki je bil baje tudi zabaven. Menda je zelo grdo govoril in pisal navihano poezijo. Vse je delal ravno naspotno, kot je bilo dovoljeno. Ob tem pa je bil še genij, ki je v enem tednu napisal opero.

► **Kako kot glasbenik ocenjujete moč glasbe?**

Saj vidite, z njeno pomočjo

lahko prodajamo izdelke v televizijskih reklamah, države jo uporabljajo za himne, ljudem priskoči na pomoč ob romantični večerji. Glasba je najbolj široko uporabljena stvar.

► **“Svet bi moral stati na pametnih ljudeh, ne glede na starost.”**

► **Lahko po vašem mnenju glasba spremeni svet?**

Mislím, da ima to moč. Vendar žal to v tem trenutku ne deluje. Glasba je bil vsaj pri nas zelo pomemben faktor takra-

tnega družbenega dogajanja. S pojavom pankaa in subkultur. Glasba je spreminjala svet.

► **In kakšna je vloga glasbenikov pri tem?**

Tako kot umetniki to vidimo. Kot nekdo, ki se sprašuje, je kritičen in ne proizvaja glasov zgolj za zabavo. Zato se ukvarjam z gledališčem, kjer je to najbolj izvedljivo. Danes, preprosto povedano, ljudje mislijo, da morajo svoj prosti čas izkoristiti za to, da se zabavajo. Vmes pa pozabijo, da sta neka zavest, kritičnost v svetu pomembni zato, da te politiki ne vlečejo za nos. N. A.